

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/979

z dnia 7 lipca 2020 r.

w sprawie wsparcia opracowania uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją zgodnie z otwartymi normami międzynarodowymi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 listopada 2018 r. Rada przyjęła strategię UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz amunicji do tych rodzajów broni zatytułowaną „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli” (zwaną dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”). Celem strategii UE dotyczącej BSiL jest wyznaczenie kierunku zintegrowanych, zbiorowych i skoordynowanych działań na poziomie europejskim, aby zapobiegać nielegalnemu nabywaniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni przez terrorystów, przestępców i inne nieupoważnione podmioty oraz ograniczać możliwości takiego nabywania, a także propagować rozliczalność i odpowiedzialność w odniesieniu do legalnego handlu bronią.
- (2) W strategii UE dotyczącej BSiL zauważa się, że niski poziom ochrony zapasów to jeden z kluczowych czynników umożliwiających przenikanie broni i amunicji z rynków legalnych na rynki nielegalne. Unia i jej państwa członkowskie są zaangażowane w udzielanie pomocy innym krajom, aby usprawnić zarządzanie zapasami będącymi w posiadaniu państwa oraz poprawić ich ochronę poprzez wzmocnienie krajowych ram ustawodawczych i administracyjnych, a także wzmocnić instytucje, które regulują legalne dostawy i zarządzanie zapasami BSiL i amunicją na potrzeby sił obrony i bezpieczeństwa.
- (3) Biuro Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Rozbrojenia (UNODA) opracowało normy i dobre praktyki w zakresie zarządzania bronią strzelecką i amunicją: międzynarodowe wytyczne techniczne dotyczące amunicji (IATG) oraz modułowe kompendium na temat wdrażania kontroli broni strzeleckiej (MOSAIC), wcześniej znane jako międzynarodowe standardy kontroli broni strzeleckiej (ISACS). W strategii UE dotyczącej BSiL Unia zobowiązuje się do propagowania i wdrażania norm i dobrych praktyk.
- (4) W dniu 30 czerwca 2018 r. trzecia konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych poświęcona przeglądowi postępów w realizacji programu działania ONZ przeciwko nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej przyjęła dokument końcowy, w którym państwa potwierdzają swoje zobowiązanie do zapobiegania przenikaniu broni strzeleckiej i lekkiej i zwalczania tego zjawiska. Państwa potwierdziły, że zdwoją wysiłki krajowe na rzecz zapewnienia bezpiecznego, zapewniającego ochronę oraz skutecznego zarządzania zapasami broni strzeleckiej i lekkiej będącymi w posiadaniu rządowych sił zbrojnych i rządowych sił bezpieczeństwa, w szczególności w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych. Państwa potwierdziły także stosowanie odpowiednich norm międzynarodowych w usprawnianiu realizacji programu działania ONZ.
- (5) W Agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 potwierdzono, że zwalczanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką jest niezbędne, aby osiągnąć wiele celów zrównoważonego rozwoju, w tym cele związane z pokojem, sprawiedliwością i silnymi instytucjami, zmniejszaniem ubóstwa, wzrostem gospodarczym, zdrowiem, równouprawnieniem płci oraz bezpieczeństwem miast i społeczności. Dlatego też w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 16.4 wszystkie państwa zobowiązały się do znaczącego zmniejszenia nielegalnych przepływów finansowych i przepływów broni.

- (6) W planie działań na rzecz rozbrojenia, zatytułowanym „Zabezpieczenie naszej wspólnej przyszłości”⁽¹⁾, przedstawionym w dniu 24 maja 2018 r., Sekretarz Generalny ONZ wezwał do zajęcia się problemem nadmiernego gromadzenia broni konwencjonalnej i nielegalnego handlu tą bronią oraz wezwał do wspierania podejścia na poziomie krajowym do kwestii broni strzeleckiej. Unia zdecydowała się wesprzeć zawarte w planie działań działanie 22 dotyczące zabezpieczenia nadmiernych i niewłaściwie utrzymywanych zapasów.
- (7) Międzynarodowe Centrum Humanitarnego Rozminowywania w Genewie (GICHD) przyczynia się do opracowania, przeglądu i propagowania międzynarodowych standardów w rozminowywaniu oraz – za pośrednictwem Zespołu Doradczego ds. Zarządzania Amunicją (AMAT) – do opracowania, przeglądu i upowszechniania międzynarodowych wytycznych technicznych dotyczących amunicji (IATG). AMAT jest częścią GICHD. Powstał on w wyniku wspólnej inicjatywy GICHD i UNODA w odpowiedzi na pilną potrzebę wsparcia państw w zakresie bezpiecznego, zapewniającego ochronę oraz skutecznego zarządzania amunicją, zgodnie z IATG.
- (8) W dniu 4 grudnia 2017 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 72/55 dotyczącą problemów wynikających z gromadzenia nadmiernych zapasów broni konwencjonalnej. Rezolucja ta wspiera inicjatywy na poziomach międzynarodowym, regionalnym i krajowym, które pozwalają lepiej zrozumieć, jak usprawnić zrównoważone zarządzanie amunicją, w tym poprzez wdrożenie IATG.
- (9) Unia i jej państwa członkowskie są głównymi darczyńcami w zakresie pomocy na rzecz kontroli broni i rozwoju zdolności w wymiarze ogólnym, a w szczególności w zakresie pomocy na rzecz bezpieczeństwa fizycznego oraz zarządzania zapasami. Istnieją co prawda różne normy i wytyczne międzynarodowe dotyczące zarządzania zapasami, brak jest jednak ustandaryzowanej i uznanej na poziomie międzynarodowym metody przeprowadzania niezależnych ocen i walidowania zgodności z tymi normami. Z tego względu trudno jest zmierzyć wpływ unijnej pomocy na rzecz bezpieczeństwa zapasów broni.
- (10) Uznana na poziomie międzynarodowym metoda niezależnego walidowania zgodności z międzynarodowymi normami zarządzania bronią pozwoli zmierzyć wpływ unijnej pomocy państwom trzecim w zakresie zarządzania zapasami broni; pomoże również w przeprowadzaniu oceny ryzyka w kontekście kontroli wywozu broni i udzielania pomocy wojskowej.
- (11) Unia powinna zatem poprzeć projekt ustalenia wykonalności uznanego na poziomie międzynarodowym dobrowolnego systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją zgodnie z otwartymi normami międzynarodowymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu realizacji strategii UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni, zatytułowaną „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli” (zwanej dalej „strategią UE dotyczącą BSIL”), oraz propagowania pokoju i bezpieczeństwa, Unia powinna poprzeć projekt mający na celu studium wykonalności ustanowienia uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania polityk i praktyk w zakresie bezpiecznego i zapewniającego ochronę zarządzania BSIL i amunicją.

Projekt składa się z dwóch faz: „fazy I” oraz „fazy II”.

- podczas fazy I, w pierwszym roku realizacji – przeprowadzenie studium wykonalności opracowania uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją w celu przeanalizowania wariantów odpowiednich metod i narzędzi oceny ryzyka i jakości,
- z zastrzeżeniem ust. 2, podczas fazy II, na podstawie wyników studium wykonalności przeprowadzonego w fazie I – opracowanie koncepcji stworzenia systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją.

Opis projektu znajduje się w załączniku.

2. Rada zadecyduje na podstawie wyników studium wykonalności z fazy I projektu czy faza II projektu ma być realizowana.

(¹) <https://www.un.org/disarmament/publications/more/securing-our-common-future/>

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Techniczną realizacją projektu, o którym mowa w art. 1, zajmie się Międzynarodowe Centrum Humanitarnego Rozminowywania w Genewie (GICHD) oraz jego wyspecjalizowana agencja – Zespół Doradczy ds. Zarządzania Amunicją (AMAT).
3. GICHD wykonuje swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z GICHD.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację finansowanego przez Unię projektu, o którym mowa w art. 1, wynosi 1 642 109 EUR.
2. Kwota przeznaczona na pokrycie fazy I projektu wynosi 821 872 EUR. Pozostała kwota w wysokości 820 237 EUR zostanie wykorzystana jeżeli Rada zdecyduje o realizacji fazy II projektu.
3. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia, o której mowa w ust. 1, zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
4. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z GICHD niezbędną umowę w sprawie finansowania. Umowa w sprawie finansowania przewiduje, że GICHD musi zapewnić wyeksponowanie wkładu Unii stosownie do jego wielkości.
5. Komisja dokłada starań, aby umowę w sprawie finansowania, o której mowa w ust. 4, zawarto możliwie najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy w sprawie finansowania.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel przekazuje Radzie informacje dotyczące wykonywania niniejszej decyzji w ramach regularnych półrocznych sprawozdań opisowych przygotowywanych przez GICHD. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny przeprowadzanej przez Radę.
2. Komisja przekazuje Radzie sprawozdania dotyczące aspektów finansowych projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa 14 miesięcy po dniu zawarcia umowy w sprawie finansowania, o której mowa w art. 3 ust. 4, chyba że Rada zdecyduje o przedłużeniu obowiązywania niniejszej decyzji w celu umożliwienia realizacji fazy II projektu lub – jeżeli umowa ta nie zostanie zawarta w tym okresie – sześć miesięcy po dniu jej wejścia w życie.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT OPRACOWANIA UZNANEGO NA POZIOMIE MIĘDZYNARODOWYM SYSTEMU WALIDOWANIA ZARZĄDZANIA BRONIĄ I AMUNICJĄ ZGODNIE Z OTWARTYMI NORMAMI MIĘDZYNARODOWYMI

1. Uzasadnienie wsparcia w ramach WPZiB

Niniejszy projekt ma na celu zwiększenie ochrony i bezpieczeństwa zapasów broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji poprzez opracowanie uznanego na poziomie międzynarodowym systemu, który umożliwiłby niezależne walidowanie/certyfikowanie przestrzegania przez państwa otwartych norm międzynarodowych – na zasadzie dobrowolności – wykazując ich zdolność do radzenia sobie z przenikaniem broni i przypadkowymi wybuchami oraz do zapobiegania tym zjawiskom.

Przenikanie BSiL i amunicji oraz ich nielegalne rozprzestrzenianie podsycają przestępczość, terroryzm, przemoc zbrojną i niestabilność oraz stanowią zagrożenie dla zrównoważonego rozwoju, dobrych rządów, porządku publicznego, a także dla dostępu do edukacji, opieki zdrowotnej, sprawiedliwości i innych praw obywatelskich. Ponadto nielegalna BSiL może być wykorzystywana do popełniania lub ułatwiania poważnych aktów przemocy ze względu na płeć. Przenikanie i nielegalnie rozprzestrzenianie BSiL i amunicji może osłabić pokój i bezpieczeństwo, destabilizując państwa i społeczeństwa, a w końcowym rozrachunku – całe regiony. W ten sposób podważa postępy w kierunku realizacji celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu 16 (pokój, sprawiedliwość i silne instytucje), lecz także celów 5 (równość płci) i 11 (zrównoważone miasta i społeczności).

Bezpieczne, zapewniające ochronę i zrównoważone zarządzanie krajowymi zapasami BSiL i amunicji ma zasadnicze znaczenie dla ograniczenia nielegalnego rozprzestrzeniania. Nieskuteczne zarządzanie zapasami to jeden z kluczowych czynników umożliwiających przenikanie z rynków legalnych na rynki nielegalne. Zarządzanie zapasami jest szczególnie niepewne w państwach dotkniętych konfliktami siłowymi lub posiadających słabe instytucje i struktury rządowe. W takich sytuacjach wspieranie bezpiecznego, zapewniającego ochronę i zrównoważonego zarządzania zapasami broni i amunicji sprzyja rozliczalności i odpowiedzialności władz krajowych za zapobieganie przenikaniu BSiL i amunicji, co z kolei przyczynia się do wzmocnienia stabilności, rozwoju i dobrych rządów.

Unia i jej państwa członkowskie pomagają państwom trzecim usprawniać zarządzanie zapasami krajowymi oraz ich ochronę poprzez wzmocnienie krajowych ram ustawodawczych i administracyjnych oraz instytucji, które regulują legalne dostawy BSiL i amunicji na potrzeby sił obrony i bezpieczeństwa oraz zarządzanie takimi zapasami. Jednak wpływ tej pomocy jest trudny do zmierzenia. Nie istnieje obecnie żaden mechanizm międzynarodowy, który umożliwiłby państwom trzecim na wykazanie przestrzegania przez nie wymogów regulacyjnych oraz norm technicznych i zarządczych. Może to stanowić problem dla państw, które zainwestowały w poprawę swoich polityk i praktyk w zakresie zarządzania BSiL i amunicją, a którym trudno jest zyskać zaufanie partnerów międzynarodowych ze względu na zaobserwowane w przeszłości przenikanie oraz słabe zarządzanie zapasami i niski poziom ich ochrony.

Istnieją co prawda różne międzynarodowe normy, wytyczne i dobre praktyki dotyczące zarządzania zapasami i ich ochrony, brak jest jednak ustandaryzowanej i uznanej na poziomie międzynarodowym metody przeprowadzania niezależnych ocen i walidowania zgodności z tymi normami. W wielu sektorach – zarówno przemysłu, jak i w sektorze rządowym – wymagana jest jakaś forma gwarancji obejmująca certyfikowanie lub walidowanie, aby pokazać jakość, bezpieczeństwo i ochronę produktów i usług oraz zgodność z międzynarodowymi normami. Dobrze znanym przykładem są zaświadczenia wydawane przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO). Tę samą metodę można zastosować do bezpiecznego i zapewniającego ochronę zarządzania zapasami BSiL i amunicji.

System certyfikowania lub walidowania pozwoliłby państwu, które zainwestowało w zarządzanie zapasami i ich ochronę, dobrowolnie wykazanie, że jego system zarządzania BSiL i amunicją (tj. polityki i praktyki) jest zgodny z normami uznanymi na poziomie międzynarodowym. Dobrowolne poddanie certyfikacji krajowych polityk i praktyk byłoby sygnałem, że zajęto się ryzykiem przypadkowego wybuchu i przenikania oraz że ograniczono, ponieważ wdrożenie otwartych norm międzynarodowych zostanie niezależnie zweryfikowane. Ponadto gwarancja ta byłaby źródłem zaufania ze strony społeczności lokalnych, a także wśród partnerów regionalnych i międzynarodowych, do zdolności danego państwa w zakresie skutecznego zarządzania zapasami, bez potrzeby ujawniania przez to państwo informacji dotyczących charakteru i rozmiarów jego zapasów BSiL i amunicji. Certyfikowanie mogłoby również zostać wykorzystywane w celu dostarczania informacji na potrzeby ocen ryzyka przenikania przeprowadzanych przez państwa dostarczające broń w kontekście kontroli wywozu broni (takich jak te określone w art. 11 Traktatu o handlu bronią oraz w kryterium 7 we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB⁽¹⁾).

(¹) Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

Ponadto, jeśli chodzi o współpracę i pomoc w dziedzinie kontroli BSiL i amunicji, walidacja i certyfikacja może zapewnić wskazówki na potrzeby decyzji dotyczących programowania oraz dostarczyć informacji na potrzeby ocen skutków działań pomocowych, które przeprowadzono w przeszłości.

Niniejszy projekt ma również znaczenie w kontekście bieżących prac grupy ekspertów rządowych, która analizuje problemy wynikające z gromadzenia nadmiernych zapasów amunicji konwencjonalnej, w odpowiedzi na przyjęcie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ 72/55 z grudnia 2017 r.

2. Wprowadzenie

W ramach niniejszego projektu zbadana zostanie wykonalność ustanowienia uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania/certyfikowania odnoszącego się do polityk i praktyk w zakresie zarządzania BSiL i amunicją. Ryzyko przenikania BSiL i amunicji do podmiotów nieupoważnionych występuje na każdym etapie łańcucha dostaw: od producenta do transferu (wywóz, tranzyt i przywóz), poprzez gromadzenie (składowanie i wykorzystanie) do utylizacji (transfer i niszczenie). Zapasy amunicji stwarzają również ryzyko przypadkowego wybuchu, w szczególności w składach, lecz także potencjalnie także w innych punktach łańcucha dostaw zapasów. Zajęcie się tymi wyzwaniami jest obowiązkiem państwa i wymaga kompleksowego podejścia obejmującego cały cykl życia zgodnie z normami i środkami krajowymi i międzynarodowymi, w tym między innymi międzynarodowymi wytycznymi technicznymi dotyczącymi amunicji (IATG), modułowym kompendium na temat wdrażania kontroli broni strzeleckiej (MOSAIC), najlepszymi praktykami Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) oraz przygotowaną przez NATO publikacją dotyczącą składowania i transportu amunicji Sojuszu (NATO-AASTP).

Głównym celem niniejszego projektu jest wspieranie ustanowienia polityk i praktyk w zakresie bezpiecznego, zapewniającego ochronę i zrównoważonego zarządzania BSiL i amunicją w państwach, w których zdarzały się przenikanie broni oraz przypadkowe wybuchy. W szczególności w ramach projektu opracowane i przeanalizowane zostaną warianty uznanego na poziomie międzynarodowym walidowania/certyfikowania polityk i praktyk w zakresie bezpiecznego i zapewniającego ochronę zarządzania BSiL i amunicją w całym łańcuchu dostaw. Projekt zapewni wsparcie dla opracowania systemu, który umożliwiłby państwom dobrowolne wykazanie, za pośrednictwem niezależnych ocen, że zajęto się tymi kwestiami i że stosowane przez nie praktyki i polityki są zgodne z otwartymi normami międzynarodowymi.

Niniejszy projekt wspiera realizację strategii UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni (zwanej dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”). Zmierza do wzmocnienia zdolności krajów w nim uczestniczących w zakresie wdrażania Programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach (UN PoA), międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie (ITI), Traktatu o handlu bronią, Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (w szczególności celów 16 (założenie 16.4), 5 i 11) oraz planu działań Sekretarza Generalnego ONZ na rzecz rozbrojenia (z 2018 r.; działanie 22: Rozbrojenie, które ratuje życie). Realizacja projektu zwiększy przejrzystość i rozliczalność administracji i zarządzania w odniesieniu do broni konwencjonalnej i amunicji, zgodnie z międzynarodowymi dobrymi praktykami, w tym IATG, MOSAIC, wytycznymi OBWE i NATO-AASTP. W projekcie uwzględnione zostaną również ustalenia Biura ONZ ds. Rozbrojenia oraz wysiłki w zakresie zarządzania bronią i amunicją uwzględniającego aspekt płci.

3. Cel i główne założenia projektu

Ogólnym celem niniejszego projektu jest zwiększenie ochrony i bezpieczeństwa zapasów BSiL i amunicji na całym świecie poprzez opracowanie uznanego na poziomie międzynarodowym systemu, który umożliwiłby niezależne walidowanie/certyfikowanie zgodności z otwartymi normami międzynarodowymi w zakresie zarządzania krajowymi zapasami broni strzeleckiej i amunicji.

Pożądanym wynikiem projektu ma służyć państwom trzecim (państwom niebędącym państwami członkowskimi UE), które zmagają się z wyzwaniami w zakresie bezpiecznego i zapewniającego ochronę zarządzania bronią i amunicją, przez co dochodzi do przenikania broni i niezamierzonych wybuchów.

Mając na uwadze czytelność, niniejsza propozycja będzie odnosiła się do uznanych na poziomie międzynarodowym systemów walidowania zarządzania bronią i amunicją zgodnie z otwartymi normami międzynarodowymi, jako systemów walidowania zarządzania bronią i amunicją.

Aby osiągnąć ten cel, w ramach projektu realizuje się następujące główne założenia:

- a) przeprowadzenie studium wykonalności dotyczącego wariantów opracowania systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją poprzez określenie odpowiednich metod i narzędzi w zakresie oceny ryzyka i jakości;
- b) w oparciu o wyniki realizacji założenia a) – opracowanie koncepcji i dalszych działań z myślą o uzyskaniu uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją, z myślą o zapobieganiu przenikaniu i przypadkowym wybuchom w składach broni i amunicji.

4. Opis projektu

Ponieważ nie jest pewne, czy możliwe będą podróże międzynarodowe w kontekście pandemii COVID-19, a także z myślą o ograniczaniu podróży lotniczych z uwagi na zmianę klimatu, realizator projektu w miarę możliwości przeanalizuje takie sposoby organizacji spotkań, które nie wymagają podróży (lotniczych).

Faza I: Ocena wykonalności ustanowienia uznanego na poziomie międzynarodowym systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją

4.1. Konsolidacja projektu

Cel: opracowanie ogólnego planu realizacji projektu we współpracy z ESDZ i partnerami, opracowanie zakresu studium wykonalności, w tym metodyki i ustalanie rozmów z kluczowymi zainteresowanymi stronami, ustanowienie eksperckiej grupy roboczej w celu zapewnienia wsparcia i zweryfikowania studium wykonalności oraz upowszechnianie wiedzy na temat projektu.

Działania: konkretne działania prowadzone w ramach tego etapu realizacji i realizowane w pierwszych dwóch miesiącach projektu obejmują:

- 1) Opracowanie planu projektu (rok 1, miesiąc 1): konsultacje z podstawowym zespołem projektowym w celu sfinalizowania planu/harmonogramu projektu, obowiązków oraz zakresu i metodyki studium wykonalności.
- 2) Ustanowienie eksperckiej grupy roboczej (rok 1, miesiąc 1): wskazanie odpowiednich ekspertów (maksymalnie 10 osób) oraz zaproszenie ich do udziału w eksperckiej grupie roboczej. W skład eksperckiej grupy roboczej wejdą praktycy (dysponujący wiedzą fachową w zakresie zarządzania bronią, przeprowadzania krajowych ocen zarządzania bronią i amunicją, akredytacji i certyfikacji, kontroli broni, produkcji BSIL i amunicji). Ekspercka grupa robocza zapewni bieżące wsparcie i ekspercką weryfikację w odniesieniu do studium wykonalności oraz późniejszego opracowywania metody walidowania. Zespół projektowy podejmie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby skład eksperckiej grupy roboczej uwzględniał kwestie związane z równością płci i różnorodnością.
- 3) Warsztaty inauguracyjne (rok 1, miesiąc 2): zorganizowanie w Genewie jednodniowych warsztatów, w których udział weźmie 20 kluczowych zainteresowanych stron (w tym podstawowy zespół projektowy, UE/ESDZ, ekspercka grupa robocza, a także przedstawiciele partnerów) w celu zaprezentowania zakresu i metodyki studium wykonalności oraz zapoczątkowania realizacji projektu. W koncepcji i realizacji warsztatów uwzględnione zostaną kwestie związane z równością płci i różnorodnością.

Wyniki: sporządzenie planu projektu, uzgodnienie zakresu projektu, ustanowienie eksperckiej grupy roboczej, upowszechnienie wiedzy na temat projektu, sporządzenie sprawozdania podsumowującego warsztaty inauguracyjne.

4.2. Wstępna analiza

Cel: przeprowadzenie wstępnej analizy w celu uzyskania pogłębionego zrozumienia potrzeby opracowania systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją. Będzie to pierwszy ważny etap projektu. Jeżeli podczas tej oceny nie pojawi się niemożliwy do przezwyciężenia sprzeciw, będzie można przystąpić do pełnego studium wykonalności.

Działania: konkretne działania realizowane w pierwszych pięciu miesiącach projektu obejmują:

- 1) Analizę dokumentacji (rok 1, miesiące 2–5): zestawienie i przejrzanie odpowiedniej literatury, instrumentów, wytycznych, procedur i otwartych norm odnoszących się do zarządzania zapasami broni i amunicji oraz dokonanie podsumowania odpowiednich międzynarodowych mechanizmów walidowania i certyfikowania.
- 2) Rozmowy z kluczowymi zainteresowanymi stronami (rok 1, miesiące 2–5): opracowanie metodyki rozmów z kluczowymi zainteresowanymi stronami oraz jej wykorzystanie w rozmowach z odpowiednimi podmiotami odpowiedzialnymi za realizację polityki, aby zbadać potrzebę i wolę opracowania systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją. Rozmowy z kluczowymi zainteresowanymi stronami będą prowadzone za pośrednictwem telekomunikacji lub osobiście w Wiedniu, Brukseli i Nowym Jorku, a także przy okazji odpowiednich spotkań i konferencji (na przykład symposium MSAG, spotkania państw UN PoA, Zgromadzenia Ogólnego ONZ, konferencji państw-stron Traktatu o handlu bronią oraz różnych posiedzeń regionalnych). Rozmowy z kluczowymi zainteresowanymi stronami, zostaną ustalone przy uwzględnieniu kwestii związanych z równością płci i różnorodnością.

- 3) Wstępne sprawozdanie (rok 1, miesiące 4–5): na podstawie analizy dokumentacji oraz rozmów z kluczowymi zainteresowanymi stronami, sporządzenie sprawozdania poświęconego potrzebie stworzenia systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją. Sprawozdanie dostarczy wyraźnej wskazówki, czy kontynuować studium wykonalności, a jeśli tak – nakreśli jego zakres.

Wyniki: analiza dokumentacji, metodyka i analiza rozmów z kluczowymi zainteresowanymi stronami, dokument informacyjny dotyczący opracowania systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją.

4.3. Studium wykonalności

Cel: ocena wykonalności i wariantów opracowania systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją poprzez opracowanie odpowiednich metod i narzędzi oceny ryzyka i jakości. Studium wykonalności opiera się na następujących siedmiu pytaniach, które dotyczą ustanowienia systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją:

- Czy ustanowienie systemu jest wykonalne pod względem technicznym i operacyjnym?
- Czy ustanowienie systemu jest wykonalne z punktu widzenia zgodności z prawem?
- Czy ustanowienie systemu jest wykonalne z ekonomicznego/komercyjnego punktu widzenia?
- Czy ustanowienie systemu jest wykonalne z politycznego punktu widzenia?
- Czy ustanowienie systemu jest wykonalne z punktu widzenia bezpieczeństwa wojskowego?
- Czy ustanowienie systemu jest wykonalne z punktu widzenia bezpieczeństwa i ochrony społeczności?
- Czy ustanowienie systemu jest wykonalne w rozsądnym terminie?

Działania: konkretne działania prowadzone w ramach tego etapu realizacji i realizowane w pierwszych dwunastu miesiącach projektu obejmują:

- 1) Warsztaty eksperckie (rok 1, miesiące 5–11): odbędą się trzy warsztaty, w których udział weźmie do 10 członków eksperckiej grupy roboczej w celu poddania dyskusji i opracowania studium wykonalności. Dwa pierwsze warsztaty odbędą się wirtualnie, natomiast trzecie warsztaty będą miały formę dwudniowego wydarzenia w Genewie. Pierwsze warsztaty poświęcone będą przeglądowi ustaleń zawartych w sprawozdaniu wstępnym oraz nakreśleniu zarysu studium wykonalności. Drugie warsztaty poświęcone będą zbadaniu technicznych i operacyjnych aspektów ustanowienia systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją. Pierwszy dzień trzecich warsztatów będzie skoncentrowany na prawnych i ekonomicznych aspektach takiego systemu, a także na jego harmonogramie, a drugi dzień trzecich warsztatów – na podsumowaniu badania wykonalności jako całości. W koncepcji i realizacji warsztatów uwzględnione zostaną kwestie związane z równością płci i różnorodnością.
- 2) Sprawozdania z warsztatów eksperckich (rok 1, miesiące 5–11): po każdym z warsztatów zostanie sporządzone sprawozdanie, które zostanie udostępnione uczestnikom eksperckiej grupy roboczej oraz ESDZ. Sprawozdania będą zawierać podsumowanie głównych dyskusji oraz podkreślać zbieżności i rozbieżności.
- 3) Sprawozdanie dotyczące wykonalności (rok 1, miesiące 11 i 12): sprawozdanie nakreślające warianty opracowania systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją, poprzez opracowanie odpowiednich metod i narzędzi oceny ryzyka i jakości.

Wyniki: warsztaty i sprawozdania eksperckie oraz sprawozdanie dotyczące wykonalności nakreślające warianty międzynarodowego systemu walidowania/certyfikowania w odniesieniu do zarządzania zapasami broni i amunicji.

4.4. Doroczne spotkania poświęcone walidowaniu/certyfikowaniu zarządzania zapasami broni i amunicji

Cel: upowszechnienie wiedzy na temat projektu, prezentacja postępów w zakresie projektu, dzielenie się doświadczeniami wśród państw Unii i partnerów w odniesieniu do istniejących międzynarodowych metod i systemów walidowania/certyfikowania.

Działania: maksymalnie dwa jednodniowe spotkania (zorganizowane pod koniec, odpowiednio, pierwszego i drugiego roku projektu). Spotkania odbędą się w Brukseli, a ich celem będzie zgromadzenie zainteresowanych stron, w tym państw członkowskich Unii, przedstawicieli ESDZ i Komisji oraz odpowiednich partnerów, w celu upowszechniania wiedzy na temat projektu i przedstawienia studium wykonalności (koniec fazy I) oraz metod i narzędzi oceny ryzyka i jakości (koniec fazy II).

To pierwsze doroczne spotkanie będzie drugim ważnym etapem projektu.

Wyniki: wymiana między zainteresowanymi stronami informacji dotyczących środków służących zapobieganiu przestępstwom i radzeniu sobie z tym zjawiskiem; sprawozdanie ze spotkania.

Rada przeanalizuje studium wykonalności powstałe w wyniku fazy I oraz zadecyduje, czy kontynuować projekt i realizować fazę II. Projekt wygaśnie po 14 miesiącach, chyba że Rada zadecyduje o jego przedłużeniu, aby umożliwić realizację fazy II. Wygaśnięcie po 14, a nie po 12 miesiącach, daje Radzie wystarczający czas na przeanalizowanie wyników studium wykonalności.

Faza II: Opracowanie planu stworzenia systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją

4.5. Opracowanie metody narzędzi i źródeł w zakresie walidowania/certyfikowania

Cel: większość fazy II będzie poświęcona opracowaniu koncepcji i planu rozwoju dotyczącego ustanowienia systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją

Uwaga 1: Realizacja fazy II będzie zależała od tego, czy Rada podejmie nową decyzję przedłużającą projekt na podstawie wyników studium wykonalności (faza I).

Działania: konkretne działania prowadzone w ramach tego etapu realizacji i realizowane w drugim roku projektu obejmują:

- Plan fazy II projektu (rok 2, miesiąc 1): konsultacje z podstawowym zespołem projektowym z myślą o sfinalizowaniu planowania/harmonogramu fazy II, obowiązków, współpracy, zakresu pomocy technicznej (tj. warsztaty regionalne i pilotażowe wizyty służące ocenie/walidowaniu, aby przetestować metodę).
- Warsztaty dotyczące planowania fazy II (rok 2, miesiąc 2): zorganizowanie jednodniowych warsztatów w Genewie, w których udział weźmie do 20 przedstawicieli kluczowych zainteresowanych stron (w tym podstawowego zespołu projektowego, przedstawicieli międzynarodowych organów normalizacyjnych, przedstawicieli podmiotów certyfikujących, osób wyznaczonych przez UE/ESDZ, eksperckiej grupy roboczej oraz przedstawicieli partnerów), aby ustalić zakres i zawartość systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją.
- Warsztaty eksperckie poświęcone opracowaniu metody (rok 2, miesiące 3–8): trzy warsztaty, w trakcie których ekspercka grupa robocza oraz eksperci ds. certyfikacji i akredytacji według norm międzynarodowych poddadzą dyskusji i sporządzą plan rozwoju dotyczący stworzenia systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją. Dwa z tych warsztatów odbędą się wirtualnie, natomiast trzecie będą miały formę jednodniowego wydarzenia w Genewie.
- Warsztaty dotyczące walidowania (rok 2, miesiąc 9): zorganizowane w Genewie jednodniowe warsztaty dotyczące walidowania, w których udział weźmie 20 uczestników, będące okazją dla zespołu projektowego, eksperckiej grupy roboczej oraz ekspertów ds. certyfikacji i akredytacji według norm międzynarodowych do przedstawienia planu rozwoju dotyczącego systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją. Warsztaty te nie tylko posłużąby upowszechnieniu wiedzy na temat korzyści wynikających z systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją i oraz jego zasad, lecz także stanowiłyby okazję do wskazania konkretnych kroków, które należy podjąć w celu zapewnienia opracowania i wdrożenia systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją. W koncepcji i realizacji warsztatów odpowiednio uwzględnione zostaną kwestie związane z równością płci i różnorodnością.
- Finalizacja planu rozwoju dotyczącego systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją oraz wskazanie kolejnych kroków (rok 2, miesiące 10–12): modyfikacja planu na podstawie informacji zwrotnych uzyskanych w trakcie warsztatów dotyczących walidowania oraz opublikowanie planu rozwoju.

Wyniki: sporządzenie planu rozwoju dotyczącego systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją.

5. Monitorowanie i ocena projektu

Cel: zapewnienie śródkresowej i końcowej oceny działań przeprowadzonych w ramach projektu w celu zapewnienia, aby projekt spełnił swoje założenia, a wydatki na projekt były zgodne z ustalonym budżetem.

Działania: projekt będzie obejmował zarówno monitorowanie wewnętrzne, jak i ocenę zewnętrzną.

- Rada będzie regularnie informowana o postępach w realizacji projektu.
- Monitorowanie wewnętrzne: prowadzone za pomocą opartego na wynikach systemu zarządzania stosowanego w ramach systemu walidowania zarządzania bronią i amunicją i wspieranego przez podstawowy zespół projektowy.
- Ocena zewnętrzna: we współpracy z Radą – zatrudnienie zespołu, który przeprowadzi ocenę zewnętrzną (tj. niezależnych konsultantów niezatrudnionych w GICHD ani organach Unii w czasie realizacji projektu) i który przeprowadzi przegląd śródkresowy i końcową ocenę projektu.

Przegląd śródkresowy i ocena końcowa odbędą się w Brukseli, równocześnie z dorocznymi spotkaniami, jeżeli to możliwe (zob. pkt 4.4). Przegląd śródkresowy będzie miał formę dwudniowych warsztatów, w których udział wezmą ESDZ, przedstawiciele państw członkowskich Unii oraz partnerów. Końcowa ocena będzie miała formę dwudniowego posiedzenia z udziałem ESDZ, przedstawicieli państw członkowskich Unii, a także przedstawicieli partnerów.

— Projekt będzie obejmował kontrolę finansową zgodnie z wymogami unijnymi.

Wyniki: sprawozdanie z oceny dotyczące skutków projektu; kontrola finansowa.

6. Agencje wykonawcze i partnerstwa

Główną agencją wykonawczą projektu jest GICHD, za pośrednictwem AMAT. W szczególności AMAT będzie prowadził studium wykonalności (faza I) i wraz z odpowiednimi partnerami będzie pracować nad opracowaniem koncepcji dotyczącej metody i narzędzi oceny (faza II).

Propozycje dotyczące dodatkowych partnerów, których zaangażowanie miałyby strukturalne znaczenie dla realizacji projektu, będą przedkładane grupie roboczej CONOP do zatwierdzenia. Przy czym wśród potencjalnych partnerów mogłyby znaleźć się Small Arms Survey (SAS), Conflict Armament Research (CAR) i Golden West Humanitarian Foundation (GWHF). SAS i CAR, pod kierownictwem AMAT, udostępnią na rzecz projektu znaczne zasoby wiedzy i stosowną wiedzę fachową, którymi dysponują ich instytucje, w zakresie wszelkich aspektów przenikania, zarządzania łańcuchem dostaw i kontroli wywozu (Traktat o handlu bronią i wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB). GWHF zobowiąże się do wspierania zasobów wewnętrznych AMAT pomocą techniczną w zakresie opracowywania i wdrażania kryteriów oceny/walidowania.

W celu zapewnienia, aby projekt przyniósł wyniki najwyższej jakości, podjęte zostaną starania w celu tworzenia partnerstw operacyjnych z organizacjami specjalizującymi się w ocenach ryzyka, zdolności i analizach dotyczących zarządzania amunicją i bronią, w tym z przedstawicielami organizacji wojskowych, takich jak Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) i wielonarodowa grupa ds. broni strzeleckiej i amunicji (MSAG), oraz z organizacjami specjalizującymi się w opracowywaniu norm służących certyfikowaniu zarządzania oraz w powiązanej akredytacji. AMAT będzie w kontakcie z bieżącymi, finansowanymi przez Unię projektami w dziedzinie kontroli BSiL oraz bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami, takimi jak SEESAC, iTrace i PSSM Sahel, z myślą o wymianie doświadczeń i wniosków.

7. Czas realizacji i możliwe dalsze kroki

Czas realizacji projektu wynosi 24 miesiące. Pierwotna decyzja Rady wygaśnie po 14 miesiącach, dlatego też projekt wygaśnie po 14 miesiącach, chyba że Rada zadecyduje o przedłużeniu projektu. Działania w ramach fazy I projektu powinny zostać ukończone w pierwszym roku realizacji. Rada zostanie poproszona o podjęcie decyzji w sprawie jego przedłużenia przed wygaśnięciem pierwotnej decyzji.

8. Wyeksponowanie działań UE

GICHD/AMAT będzie zobowiązane do podjęcia wszelkich odpowiednich środków w celu rozpowszechnienia informacji, że niniejszy projekt jest finansowany przez Unię, zgodnie z wymogami dotyczącymi informowania o działaniach zewnętrznych Unii Europejskiej i ich eksponowania z 2018 r. opublikowanymi przez Komisję Europejską. Wsparcie Unii zostanie również wspomniane w zaproszeniach i innych dokumentach przekazywanych uczestnikom poszczególnych wydarzeń. GICHD/AMAT zapewni, aby Unia była w miarę możliwości reprezentowana w wydarzeniach otrzymujących wsparcie na mocy niniejszej decyzji.
